

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg vil gerne kvittere for to ting i hr. Estrups ordførertale. Den ene er, at De Radikale fortsat er meget villige til at diskutere atomvåbenfrihed. Jeg synes så, det er ærgerligt, at man starter bagvendt med at indføre atomadgangen i nogle lande, der var blevet fri for dem, nemlig de tre ansøgerlande, og så siger man, at efterfølgende vil man godt forsøge at gøre dem atomvåbenfri. Vi venter på radikale initiativer. Vi skal nok også fra SF levere nogle.

Det andet, jeg vil kvittere for, var, at SF skulle have et fastfrosset syn på NATO, hvilket hr. Estrup derefter direkte dementerede selv, nemlig ved eksemplet med Bosnien, hvor SF som bekendt stemte for IFOR- og senere SFOR-ind-satsen. Vi har ikke et fastfrosset syn på NATO. Vi undrer os bare i utrolig grad over, at da vi fik situationen med at indkassere fredsdividen-den, hvor den ene af de to pagter var væk, kvit-terede vi med at udvide den anden alliance helt frem til grænsen. Kan det ikke også bringe en radikal i tvivl, om det mon er et rigtigt sikker-hedspolitisk svar?

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Hr. Estrup ville ikke være med til at drøfte atomvåbenfri zoner løsrevet fra den øvrige sik-kerhedspolitik. Helt enig. Men vi gør jo netop det modsatte. Vi tager de atomvåbenfri zoner som et problem ind i den samlede sikkerheds-politik, og dermed følger vi eksemplet fra 1990 fra den traktat, som hr. Villy Søvndal omtalte – fire plus to-traktaten – hvorved det tidligere DDR's område faktisk er gjort til en permanent atomvåbenfri zone i Europa. Det er det.

Ikke nok med det. Jeg tænkte på, da jeg læste teksten fra den folkeretligt bindende traktat – den er ratificeret af parlamenterne – at der må jo også være nogle praktiske vanskeligheder med det dansk-polsk-tyske korps i Szczecin. Szczecin ligger jo meget tæt ved det tidligere DDR-område, og der står faktisk i traktaten fra september 1990, at udenlandske stridskræfter og atomvåben eller deres fremføringsmidler ikke vil blive stationeret i denne del af Tyskland og heller ikke ført dertil.

Det er altså ikke alene atomvåben, men det er også udenlandske stridskræfter, og i forhold til Tyskland må både danske og polske stridskræf-ter vel anses for at være udenlandske. Jeg ved ikke, hvordan man vil klare det problem.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Hr. Albrechtsen stillede det interessante spørgsmål, om det var verden eller undertegne-de, der havde ændret sig. Man må jo nok sige, at når hr. Albrechtsen overhovedet kan få sig til at stille det spørgsmål, er der et vist element af skyklapper til stede. Jeg vil godt se, hvem i det-te Folketing, der ikke mener, at verden har ændret sig. Det kunne jo derfor være, at alter-nativet var det mere nærliggende, at det var hr. Albrechtsen, der overhovedet ikke havde ændret sig, uanset hvordan verden udviklede sig.

Spørgsmålet om de a-våbenfri zoner vil jeg som sagt meget gerne være med til at drøfte, men jeg synes, man skal se i øjnene, hvordan situationen er i øjeblikket. Det er ganske svært at få sådan et spørgsmål til overhovedet at slå rod i nogen internationale fora.

Det var jo også det, der tidligere er fremgået af vores debatter her i salen. Man må sige: Jamen vi kan jo ikke komme videre på egne vegne og alene, hvis vi ikke kan få andre lande til at være med i den diskussion, og hvad nytter det så? Derfor synes jeg, at man skal diskutere, hvordan dette kan lade sig gøre. Det deltager vi gerne i fra radikal side.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Estrup hævdede, at det var ganske umuligt at få tanken om atomvåbenfri zoner til at slå rod i internationale forsamlinger, og da må jeg gøre hr. Estrup opmærksom på, at det simpelt hen er forkert.

Jeg deltog – jeg tror, det var for halvandet år siden i OSCE – i en parlamentarisk forsamling i Stockholm, og der fik vi vedtaget, ganske vist med kraftig modstand fra britiske konservative og andre kredse af den art, med pænt flertal i forsamlingen, at der skal arbejdes for etablerin-gen af atomvåbenfri zoner i Europa. Så OSCE's parlamentariske forsamling har hr. Estrup alle-rede med på forhånd. Der kan dog ikke siges andet, end at det er en væsentlig markering fra et internationalt forum.

At britiske konservative så oplyste, at NATO-regeringerne aldrig ville acceptere oprettelsen af atomvåbenfri zoner, er så en anden sag. Det er der, vi har problemet, men det bør jo ikke stoppe hr. Estrup.